

Kulturdepartementet

postmottak@kud.dep.no

18. mai.2015
Deres ref: 15/424

Høring - utredning om kunstnerøkonomi

Vi viser til [brev av 11.februar 2015](#) der utredning om kunstnerøkonomi ble sendt på høring.

Minstefradrag (pkt 9.3.1)

Det legges opp til at man på ny bør se på muligheten for at næringsdrivende får minstefradrag. Utredningen legger opp til en ordning der muligheten for å kreve minstefradrag er et alternativ til å kreve fradrag for faktiske kostnader. Som det også er vist til i utredningen er dette en kjent problemstilling som har vært vurdert flere ganger tidligere. Se f. eks: regjeringen.no/nb/aktuelt/svar-pa-spm-285-fra-jan-arild-ellingsen

Problemenestillingen omkring dette er uendret, og det vil ikke være enkelt å løse den. Av den grunn stiller vi oss tvilende til at det er hensiktsmessig å utrede dette nærmere.

Kunstfradrag

Det reises videre spørsmål om det, som et alternativt til minstefradrag, kan innføres et kunstfradrag etter modell av jordbruksfradraget. I utredningen er det påpekt at det blir vanskelig å håndheve, fordi det må foreligge en definisjon av hvilke kunstretninger det skal gjelde for. Vi er enige i det, og vi vil tilføye at prinsipielt bør ikke skattesystemet ha regler basert på bransjer.

Næringsoppgave (pkt 9.3.3)

Det foreslås å vurdere en egen næringsoppgave for kunstnere med flere tilpasninger i forhold til regnskapet. Vi er negative til å innføre spesialtilpassede oppgaver for ulike yrkesgrupper. I et forenklingsspektiv bør det heller søkes å forenkle den eksisterende Næringsoppgave 1 i størst mulig grad.

Revisorbekreftelser og regnskap (pkt 9.6)

Vi er enig i at det bør foretas gjennomgang av de krav som er satt til revisjon og revisorbekreftelser i ulike offentlige tilskuddsordninger. Dette må være tilskuddsgiver og det departementet som den enkelte tilskuddsordningen hører under sitt ansvar. Vår erfaring er at vurderingene av kost-nytte i slike tilfeller ofte er mangelfulle.

Revisorforeningen har i årenes løp brukt mye ressurser på å gi innspill til hvordan revisjon og revisorbekreftelser kan brukes på en kostnadseffektiv måte i kontrollen med tilskuddsordninger. Ofte krever tilskuddsgiver et revidert regnskap, mens det naturlige ville vært å be om en bekreftelse av en bestemt regnskapspost e.l., som ville vært både enklere og mer kostnadseffektivt. Grunnlaget for et tilskudd er i flere ordninger antallet medlemmer, besøkende eller brukere. Det vil i slike tilfeller være mye mer krevende og dermed dyrere å få bekreftet det faktiske antallet enn å bekrefte samsvar mellom brukerbetaling/kontingent og antallet tilskuddsmottakeren har registrert.

Revisorforeningen var involvert i utarbeidelsen av veilederen «Forenkling av statlige tilskuddsordninger for barne- og ungdomsorganisasjoner 2014». Den bør kunne være et godt utgangspunkt også for andre departementer/etater som ønsker å gjennomgå kontrollen med tilskudd.

Bekreftelse av regnskapsfører

I utredningen tas det til orde for å vurdere om det kan åpnes for at en autorisert regnskapsfører skal kunne forestå attestasjon ved rapportering om bruk av tilskudd.

Revisorforeningen vil fremheve forskjellen på en bekreftelse gjort av en uavhengig part og en som har et forhold til tilskuddsmottakeren som innebærer en binding eller at vedkommende har et ansvar for å utarbeide grunnlaget for det som skal bekreftes. Revisorer er underlagt egen regulering som sikrer uavhengighet og at bekreftelsen skjer på grunnlag av egne faglige standarder. Bekreftelser fra en regnskapsfører eller en annen som deltar i utarbeidelsen av den informasjonen som skal bekreftes, bør ikke brukes som grunnlag for å sikre at offentlige tilskudd blir gitt på riktig grunnlag. Dersom kostnaden med en uavhengig bekreftelse vurderes å ikke forsvare tilskuddsgivers nytte, vil det etter vår oppfatning være en bedre løsning å ikke kreve noen bekreftelse i det hele tatt.

Regnskap i Brønnøysund

Det er gitt en anbefaling om at de som får tilskudd fra flere tilskuddsforvaltere bør slippe å rapportere det revisorgodkjente regnskap til flere forvaltere. Det er videre foreslått at forvalterne selv bør kunne innhente regnskapet fra Regnskapsregisteret i Brønnøysund. Det er flere grunner til at dette i praksis er vanskelig å gjennomføre. For det første driver de fleste kunstnere sin virksomhet i et enkeltpersonforetak. De er således sjelden regnskapspliktige etter regnskapsloven og er dermed heller ikke revisjonspliktige eller har plikt til sende inn regnskap til Regnskapsregisteret. For det andre gis det ofte tilskudd til spesifikke prosjekter, som omfatter kun en del av kunstnerens virksomhet. I slike tilfeller vil det være det spesifikke prosjektrengskapet som bør revideres og rapporteres, ikke foretakets eventuelle årsregnskap som er det som sendes til Regnskapsregisteret. Det er de enkelte tilskuddsforvalterne som legger premissene for hva som skal rapporteres. Etter vår oppfatning vil i svært mange tilfeller regnskapsinformasjonen som kan hentes fra Regnskapsregisteret ikke inneholde tilstrekkelig grad av detaljer og informasjon som tilskuddsforvalteren vil trenge i sin kontrollvirksomhet.

Merverdiavgift (pkt 9.6)

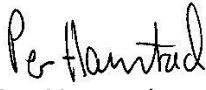
I dag er virksomhet innenfor store deler av kulturområdet unntatt fra merverdiavgiftsloven. Det skal ikke beregnes utgående avgift ved salg og det er heller ikke fradrag for inngående avgift. Deler av kulturområdet er avgiftspliktig med redusert sats (8%), for eksempel kino og inngangspenger til museer. For denne delen av kulturområdet virker merverdiavgiftssystemet som en stønadsordning. En del kunstnerisk virksomhet, som for eksempel brukskunst, er avgiftspliktig med ordinær sats (25%).

Det foreslås å gjøre kulturområdet som i dag er unntatt avgiftspliktig, men med nullsats. Man ønsker å oppnå fradrag for inngående merverdiavgift uten at det skal faktureres med merverdiavgift. Begrunnelsen er blant annet forenkling. Det er lettere med 100 % fradragsrett enn delvis fradrag i de tilfellene en aktør både har unntatt og pliktige aktiviteter. Alternativt foreslår kunstneres omsetning å gjøres avgiftspliktig, men med redusert sats (8%).

Hvis et slikt forslag skulle bli vedtatt, vil det være naturlig at også andre lignende områder som er utenfor merverdiavgiftssystemet, ønsker samme ordning. Dette vil eksempelvis kunne omfatte idrett, helse og undervisning, hvor det er et tilsvarende ønske/behov for å oppnå fradrag for inngående avgift uten å måtte betale utgående avgift.

Vi mener derfor det vil være nødvendig å foreta en mer helhetlig vurdering av hele merverdiavgiftssystemet før et slikt forslag eventuelt fremmes.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Adm. direktør

Harald Brandsås
Fagdirektør